

Balassagyarmati Törvényszék

34.B.89/2021/23. szám

A Balassagyarmati Törvényszék mint elsőfokú bíróság Balassagyarmaton, a 2021. október 25. és 2021. december 15. napján tartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t

a 2021. január hó 26. napjától 2021. január hó 27. napjáig bűnügyi őrizetben, majd 2021. január hó 28. napjától letartóztatásban lévő

Terhelt1 vádlott - aki helység1on született, 1963. január hó 26. napján,

anyja neve: név1,

személyazonosító igazolványának száma: szám1,

Cím1 szám alatti lakos,

magyar állampolgár -

bűnös: emberölés büntetében [Btk. 160. § (1) bekezdése].

Ezért őt a bíróság 10 (tíz) év szabadságvesztésre és 10 (tíz) év közügyektől eltiltásra ítéli.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön.

A vádlott a szabadságvesztés büntetésből feltételes szabadságra nem bocsátható.

A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának Bűnjel Csoportjánál Bj.34/2021. számon kezelt, a bűnjeljegyzék 2. tételszáma alatt nyilvántartott 135 cm hosszúságú hólapátot, a 4. tételszáma alatt nyilvántartott 2 kg-os mázsasúlyt, az 5. tételszáma alatt nyilvántartott 2 kg-os mázsasúlyt, a 12. tételszáma alatt nyilvántartott elefántcsont színű csövet, a 13. tételszáma alatt nyilvántartott márka1 feliratú esernyőt, a 10. tételszáma alatt nyilvántartott talicskát és a 11. tételszáma alatt nyilvántartott linóleum darabot elkobozza.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának Bűnjel Csoportjánál Bj.34/2021. számon kezelt, a bűnjeljegyzék 1. tételszáma alatt nyilvántartott 130 cm hosszúságú hólapát, a 3. tételszáma alatt nyilvántartott barna mintás lábtörlő, a 6. tételszáma alatt nyilvántartott székhuzat, a 8. tételszáma alatt nyilvántartott 29 cm hosszúságú kés és a 9. tételszáma alatt nyilvántartott 20 cm pengehosszúságú kés lefoglalását megszünteti és azokat kiadni rendeli Terhel1 tulajdonosnak.

A Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának Bűnjel Csoportjánál Bj.34/2021. számon kezelt, a bűnjeljegyzék 7. tételszáma alatt nyilvántartott biológiai anyagmaradvány, a 14. tételszáma alatt nyilvántartott hullazsák, a 15. tételszáma alatt nyilvántartott bálamadzag, 16. tételszáma alatt nyilvántartott fekete színű nylon zsák, a 17. tételszáma alatt nyilvántartott kockás férfi ing, a 18. tételszáma alatt nyilvántartott férfi póló, a 19. tételszáma alatt nyilvántartott férfi zokni, a 20. tételszáma alatt nyilvántartott férfi melegítő nadrág, a 21. tételszáma alatt nyilvántartott jéger alsó, a 22. tételszáma alatt nyilvántartott alsónadrág, a 23. tételszáma alatt nyilvántartott alsónadrág, a 24. tételszáma alatt nyilvántartott rongydarab, a 25. tételszáma alatt nyilvántartott DNS minta, a 26. tételszáma alatt nyilvántartott homlokrésről hajminta, a 27. tételszáma alatt nyilvántartott fejtetőről hajminta, a 28. tételszáma alatt nyilvántartott tarkóról hajminta, a 29. tételszáma alatt nyilvántartott bal halántékról hajminta, a 30. tételszáma alatt nyilvántartott jobb halántékról hajminta, a 31. tételszáma alatt nyilvántartott ujjnyomatlap, a 32. tételszáma alatt nyilvántartott jobb kéz köröm nyiradék, a 33. tételszáma alatt nyilvántartott bal kéz köröm nyiradék lefoglalását megszünteti és azok megsemmisítését rendeli el.

Az eljárás során felmerült 723.392.- (hétszázhuszonháromezer- háromszázkilencvenkettő) forint bűnügyi költségből a vádlott 629.292.- (hatszázhuszonkilencezer-kettőszázkilencvenkettő) forint bűnügyi költséget köteles a Balassagyarmati Törvényszék Gazdasági Hivatalának külön felhívására az állam javára megfizetni, míg 94.100.- (kilencvennégyezer-egyszáz) forint bűnügyi költséget az állam visel.

Indokolás

[1] A Nógrád Megyei Főügyészség a 2021. június hó 14. napján kelt B.32/2021/40. BTÖ. számú vádiratában Terhel1 vádlottal szemben a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012.

évi C. törvény (továbbiakban: Btk) 160.§ (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntette miatt emelt vádat.

A tárgyalás eredményeként az ügyész a vádirati tényállást és minősítést fenntartotta.

[2] A tárgyaláson felvett bizonyítás eredményeként az ügyész a vádirati tényállást – a vád tárgyává tett cselekmény jogi minősítését nem érintően, a vádlott által a sértett fejére mérlegsúllyal mért ütések számára vonatkozóan – pontosította.

[3] A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az alábbi – a módosított vádirati tényállással egyező - tényállást állapította meg:

[4] Terhelt1 általános iskolát végzett. Targonca vezető és faipari gépkezelő szakképesítést szerzett. A letartóztatását megelőzően helység2 Község Önkormányzata Polgármesteri Hivatalánál közhasznú munkásként dolgozott, a havi nettó jövedelme 54.000.- Ft volt. Nőtlen, eltartottja nincs. Vagyona a lakcímén lévő ingatlan ½-ed tulajdoni hányada, melynek forgalmi értékét megjelölni nem tudja. Nőtlen. Eltartottja nincs. Tartozása nincs. Betegsége nincs. Büntetlen előéletű. A jelen büntetőeljáráson kívül más büntetőeljárás nincs folyamatban vele szemben.

[5] Terhelt1 a cselekmény elkövetésekor és jelenleg is kevert – az elmebetegség szintjét el nem érő - személyiségzavarban szenved, illetve szenvedett.

[6] Terhelt1 ugyanakkor sem a tényállásban rögzített cselekmény elkövetése idején nem szenvedett, sem jelenleg nem szenved olyan kóros elmeállapotban - így különösen elmebetegségben, gyengeelméjűségben, tudatzavarban, kóros mértéket elérő személyiségzavarban vagy szellemi leépülésben -, amely korlátozta volna őt a cselekménye társadalomra veszélyes következményeinek felismerésében, illetve abban, hogy a felismerésnek megfelelően cselekedjék.

[7] Terhelt1 személyiség szerkezetére jellemző az alacsonyabb szintű differenciáltság, szerényebb nivójú mentális működés. Érzelemvilága is kevésbé árnyalt. Hajlamos agresszív, indulatvezérelt megoldásmódokra. Belső feszültségeit nehezen képes szocializált keretek között leadni.

[8] Terhelt1 tényállásban rögzített cselekménye elkövetéséhez hozzájárult az azt közvetlenül megelőzően kialakult fenyegetettség érzete, az azt megelőzően hosszan fennálló és Terhelt1 számára pszichésen kimerítő élethelyzet, továbbá Terhelt1 igen alacsony szinten szerveződött személyiségstruktúrája és a problémamegoldó képességének elégtelen volta.

[9] Terhelt1 a helység2, cím10 szám alatt található ingatlanban élt édesanyjával, név2val, valamint nevelőapjával, sértett1val. sértett1 és családtagjai gyakorta veszekedtek egymással.

[10] 2020. november hó második felének egyik pontosabban meg nem határozható hétvégi napján, 11 óra és 12 óra közötti időben, a fenti családi házban, az ittas állapotban lévő sértett1 veszekedni kezdett, melynek során név2 vállát megragadta. Terhelt1 ekkor egy bambusz bottal több alkalommal ráütött sértett1 kezére, aki ezt követően a konyhába ment, mindkét kezébe kést fogott, miközben azzal fenyegette a feleségét és a neveltfiát, hogy elvágja a nyakukat.

[11] Ezt hallva Terhelt1 a ház bejárati ajtajához ment, ott egy esernyőt fogott a kezébe, majd az előszobában felé tartó sértett1t az esernyővel kitolta a hátsó ajtó elé, ahol a férfi elesett.

[12] Terhelt1 ezt követően az elhajlott esernyő pótlása végett ismételten a ház bejárati ajtajához ment, ahol magához vett egy 120 cm hosszúságú műanyag csövet, mellyel visszament az előszobába és azt mondta sértett1nak, hogy tegye le a kést, mert ráüt mind a két kezére.

[13] sértett1 a konyhába ment, a kezében lévő késeket letette, s az előszobának háttal leült a konyhaasztalhoz étkezni, egyidejűleg közölte Terhelt1rel, hogy ő és név2 sem ússzák meg, elvágja a nyakukat, miközben alszanak.

[14] Terhelt1 ekkor a műanyag csövet visszatette a bejárati ajtónál oda, ahonnan elvette, majd a kiment a házból és magához vette a lépcsőnél található hólápátot, mellyel visszament a házba és megbizonyosodott arról, hogy sértett1 továbbra is a konyhaasztalnál ül, neki háttal és étkezik.

[15] Terhelt1 ezután a konyhába ment, majd az ott neki háttal ülő, étkező, agresszív magatartást nem tanúsító sértett1 fejére a hólápáttal három alkalommal erőteljes ütet mért, melytől a sértett a földre esett és az eszméletét veszítette.

[16] Ez követően Terhelt1 az előszobába ment, ott magához vett egy két kilogramm súlyú vasból készült mérlegsúlyt, majd azzal további hét erőteljes ütet mért a földön fekvő sértett1 fejére. Az ütések hatására sértett1 koponyája betört és vérezni kezdett.

[17] Terhelt1 miután megbizonyosodott arról, hogy sértett1 életjelenségeket nem mutat, a konyhában lévő vért egy vödör és egy rongy segítségével feltörölte, a rongyot a nevelőapja szájába helyezte, majd a holttestet zsákokba burkolta és egy zsinórral átkötötte.

[18] Ezután egy a melléképületből vett talicskával a konyhába ment, majd a talicskába tette sértett1 holttestét, és azt a hátsó kert irányába kezdte tolni, azonban útközben elakadt, ezért a holttestet a földre borította, és a pincéből egy nagyméretű linóleum darabot hozott, melyre ráhelyezte a holttestet, azt egy kötéllal magához erősítette és egy dombra felhúzta.

[19] Terhelt1 a dombon a linóleumról a földre fordította és a szomszéd telekre húzta át a holttestet, ahol azt az egy méter mélységű gödörbe dobta, majd az udvaron található wc

tartalmával befedte és földet is rakott rá. A rétegezést azután még három alkalommal megismételte.

[20] Terhelt1 vádlott fenti bántalmazása következtében sértett1 sértett darabos koponyacsonttörést, szegycsonttörést, többszörös bordatörést, a fejen zúzódásos és repesztett sérüléseket, a fejbőr és halántékizom bevérzését, agyburkok közötti vérzést, kisebb agyzúzódást szenvedett.

[21] sértett1 sértett halála a súlyos koponyasérülések, darabos koponyacsonttörés, a koponyaalap szétválása, a kiterjedt agyburkok közötti vérzés, agyzúzódás miatt következett be.

[22] A bíróság a fenti tényállást Terhelt1 vádlott vallomása, néhai név2 tanúvallomása, továbbá szakértő1 és szakértő2 igazságügyi orvosszakértők szakvéleménye, szakértő2 igazságügyi orvosszakértő és szakértő3 igazságügyi elmeorvosszakértő elmeorvos szakértői véleménye, szakértő4 igazságügyi pszichológus szakértő szakvéleménye, továbbá az okirati bizonyítékok - így: a nyomozás során készült feljegyzések, rendőri jelentések, a szemléről készült jegyzőkönyv és annak fényképmelléklete, a szemléről készült kamerafelvételt tartalmazó dvd lemez, a helyszínrajz, a halottszemléről készült jegyzőkönyv és annak fényképmelléklete, a halottszemléről készült kamerafelvételt tartalmazó dvd lemez, a boncjegyzőkönyv, és a vádlott helyszíni gyanúsított kihallgatásról készült kamerafelvételt tartalmazó dvd lemezek - tartalma alapján állapította meg.

[23] **Terhelt1** vádlott a nyomozás során **2021. január hó 26.** napján – a védője jelenlétében - foganatosított gyanúsított kihallgatása során elismerte a vád tárgyává tett bűncselekmény elkövetését és részletes beismerő vallomást tett.

[24] Előadta, hogy hárman élnek egy fedél alatt édesanyjával és a nevelőapjával a helység2, cím10 szám alatt. Nevelőapja kibírhatatlan természetű volt, gyakorta veszekedett édesanyjával és vele is. 2020. november vége felé egy hétvégén, szombaton vagy vasárnap 11 és 12 óra között nevelőapja „valami jelentéktelen dolog miatt” ismét belekötött az édesanyjába, aki már akkor (daganatos) betegségével küzdött, azonban még nem volt mozgásképtelen, ágyhoz kötött beteg.

[25] A szóváltás hallatán, a szobájából kijöve látta, hogy nevelőapja két kezével megfogta az édesanyja vállát, úgy vitatkoztak, ezért ő a kezébe vett egy bambusz botot és azzal több alkalommal a nevelőapja kézfejére csapott, hogy hagyja abba a veszekedést. Édesanyja a beavatkozásának köszönhetően be tudott menni a nagyszobába, a nevelőapja azonban a konyhába ment, ahol két kenyérvágó kést vett magához, és azokat a kezeiben tartva közeledett felé, egyúttal a nagyszoba felé is, ahová az édesanyja vonult vissza, miközben azzal fenyegette őket, hogy mindkettejüket kinyírja, amiért ellene vannak.

[26] Elmondta, hogy a nevelőapja a késekkel sem őt, sem az édesanyját nem támadta meg, egyiküknek sem okozott sérülést, csak járkált és fenyegetőzött. Ő azonban a támadásától tartott, ezért a folyosóról felvett egy esernyőt, melyet kinyitott, s azt maga elé tartva tolt a nevelőapját hátra a hátsó kijáratig, ahol a férfi elesett, majd a késeket továbbra is a kezében tartva felállt és felé indult. Továbbra is a nyitott esernyővel igyekezett távoltartani magától a

nevelőapját, azonban az ernyő váza összeroppant. Nevelőapja ezután a késeket letette a konyhaasztalra, vagy annak fiókjába, miközben azt mondta, hogy ennek nem lesz jó vége, álmukban elvágja a nyakát

[27] az édesanyjának és neki is. Elmondta még, hogy a fenti előzményeket követően a nevelőapja lehiggadt valamennyire, már a késeket sem látta nála, a konyhaasztalhoz ült és enni kezdett.

[28] Terhelt1 vádlott vallotta továbbá, hogy miközben nevelőapja a konyhában étkezett, ő gondolkodott magában és attól tartott, hogy a fenyegetését be fogja váltani. Míg tehát nevelőapja evett, ő kiment a házból és a bejárati ajtóhoz vezető lépcső mellől magához vett egy farost lemezből készült hólapátot, mellyel visszament a konyhába. A nevelőapja még mindig a konyhaasztalnál ült, neki háttal és még mindig étkezett. Ő pedig a lapát nyelét a két kezében tartva, annak lapát részével három alkalommal „erejétől telhetően”, felülről lefelé irányulóan megütötte a nevelőapját a fején, aki az ütések hatására leesett a székről és eszméletét veszítette.

[29] Ezután a lakás egyik helyiségéből „célrányosan” magához vett egy 2 kg tömegű mérlegsúlyt és azzal két alkalommal a földön fekvő nevelőapja fejére, annak jobb halánték tájára ütött.

[30] Tisztán látta, hogy a súllyal mért ütéseitől a nevelőapja feje beszakadt és vérzett is. A súllyal mért ütések megelőzően hallotta, hogy nevelőapja még hörgött, azokat követően azonban életjelet nem mutatott.

[31] A vizsgáló kérdésére megerősítette, hogy amikor a nevelőapját megütötte, az háttal ült neki, nem is tudott védekezni, mert nem látta a támadását, amikor pedig a hólapát ütések hatására földre került, nem volt eszméleténél, a mérlegsúllyal történő bántalmazása ellen tehát ez okból nem tudott védekezni.

[32] Elmondta azt is, hogy 15 percet várt arra, hogy a nevelőapja meghaljon, mert meg volt győződve arról, hogy úgysem lehet már segíteni rajta.

[33] Állította, hogy az édesanyja a nevelőapja bántalmazásában nem vett részt, ő azalatt egy másik helyiségben feküdt, azonban hallhatta a történeteket. Mikor a nevelőapja már meghalt, az édesanyja is kijött a konyhába, ő pedig elmondta neki, hogy azért tette „ezt”, nehogy a nevelőapja bántsa őket.

[34] Vallotta továbbá, hogy ezt követően nevelőapja holttestét két darab 150 literes szemetes zsákba csomagolta, akként, hogy a fejére és a felső testére, valamint az alsó testére is húzott egy-egy zsákot azért, hogy a szobát ne vérezze össze. Először talicskával próbálta a házból kitolni a nevelőapja holttestét, miután azonban ez nem sikerült, a pincéből vett magához egy linóleumdarabot és azon kihúzta a testet az udvarra, egy már korábban – árnyékszékeknek – kiásott 1 méter mélységű gödörhöz, melybe beletette. Ezt követően a gödör mellett felhalmozott földet a testre lapátolta, majd a talajszintig hiányzó 30 centiméternyi felületet, a kinti wc tartalmával töltötte fel, akként, hogy azt vödörrel hordta a földelésre, majd a fekáliára is földet szórt, hogy ne „szagoljon”.

[35] A vizsgáló kérdésére megerősítette, hogy édesanyja tudott arról, hogy a nevelőapját „megölte” és arról is, hogy hová földelte el, mert, amikor takarta be a gödröt, az édesanyja is kijött utána megnézni, hogy mit csinál.

[36] Elmondta továbbá, hogy ahogy teltek az idők, a falubeliek kérdezősködtek az édesanyjától és tőle is, hogy a nevelőapja hol lehet, de ők kitérő válaszokat adtak és senkinek nem mondták el, hogy mi történt valójában.

[37] Hangsúlyozta, hogy a nevelőapja kora ellenére jó fizikumban volt, erősebb volt nála és tartott tőle.

[38] Terheltl a szintén **2021. január hó 26.** napján – a védője jelenlétében - foganatosított **helyszíni kihallgatása** során, melyet a nyomozó hatóság videófelvételen is rögzített, a gyanúsított kihallgatásán előadottakat még részletesebben mondta el, illetve mutatta be a nyomozó hatóság tagjainak.

[39] A vádlott a helyszíni kihallgatás során részletezte és bemutatta a nyomozóknak, hogy ő, illetve a nevelőapja hol és hogyan álltak, hogyan mozogtak és mit csináltak a házban a nevelőapja bántalmazását megelőzően, valamint, hogy ő hogyan sújtott le három alkalommal a háttal ülő, étkező, agresszív magatartást nem tanúsító nevelőapja fejére a hólapáttal, valamint, hogy az előszobából magához véve az ott elhelyezett két darab 2 kg-os mérlegsúly egyikét, azzal miként mért ütések a már földön fekvő sértettl fejére.

[40] A vádlott a helyszíni kihallgatása során mondta el azt is, hogy nevelőapja véré a konyha padlójáról egy vödör és egy rongy segítségével törölte fel, továbbá, hogy sértettl zsákokba burkolt holttestét egy zsinórral is átkötötte.

[41] Elmondta és bemutatta továbbá, hogy előbb egy a melléképületből vett talicskával próbálta kitolni a konyhából a hátsó kert irányába a holttestet, azonban útközben elakadt vele, ezért a földre borította, majd a pincéből vett nagyméretű linóleum darabra helyezte. A linóleumot pedig egy kötéllel erősítette magához és úgy tudta felhúzni a telkük dombos részén korábban kialakított gödörhöz.

[42] Bemutatta azt is, hogyan helyezte a testet a gödörbe és elmondta azt is, hogy azt miként temette be.

[43] A vádlott helyszíni kihallgatásáról készült videófelvételt a bíróság megtekintéssel tette a tárgyalás anyagává, a helyszíni kihallgatásról készült jegyzőkönyv ismertetésén túlmenően.

[44] Terheltl vádlott a nyomozási bíró előtt a letartóztatásának elrendelése tárgyában **2021. január hó 28.** napján tartott ülésen a gyanúsított kihallgatása során, továbbá a helyszíni kihallgatása során elmondottakat fenntartotta és megbánásának adott hangot a bűncselekmény elkövetése miatt, úgy nyilatkozott, hogy „még egyszer már nem tenné meg”.

[45] Terheltl a **2021. május hó 20.** napján folytatólagosan foganatosított gyanúsított ki hallgatásán korábbi beismerő vallomását mindössze egy mozzanatot illetően, ezáltal azonban érdemben módosította, visszavonta.

[46] Előadta, hogy miután nevelőapja a fejére általa mért hólapát ütésektől leesett a székről és elájult, a hólapátot visszavitte kintre, majd vizelt is és csak ezután tért vissza a házba, ahol azt látta, hogy a nevelőapja holtan fekszik a földön, édesanyja pedig mérle gsúllyal a kezében „föle van hajolva”.

Állítása szerint azt nem látta, hogy az édesanyja a súllyal hányszor ütött a nevelőapja fejére, de a körülményekből, abból, hogy a súly is és a helyiség is véres volt, egyértelmű volt a számára, hogy az édesanyja a súllyal ütötte meg a fején a nevelőapját.

[47] A vádlott tehát e ki hallgatása során azt állította, hogy ő csak a hólapáttal bántalmazta a nevelőapját, aki az ő bántalmazása következtében az eszméletét veszítette, azonban nem halt meg, s sértettl halálát valójában az édesanyja név2 bántalmazása okozta.

[48] Egyebekben fenntartotta a nyomozás során korábban tett vallomását, s annak lényegi eltérését azzal magyarázta, hogy édesanyja időközben – betegség okán – bekövetkezett haláláig, meg akarta védeni őt a nevelőapja megölésének következményeitől, ezért vállalta azt magára.

[49] Hangsúlyozta, hogy az édesanyja is sokat szenvedett a nevelőapjától, mely állítása alátámasztására megemlített egy 2020. november eleji konfliktust, amikor is az édesanyja olyan idegállapotba került a férjével való veszekedés hatására, hogy baltát ragadott és azzal támadt sértettlra, azonban ő megakadályozta nevelőapja bántalmazását.

[50] A vádlott e ki hallgatása során a vizsgáló által elétárt fényképek közül, a helyszíni szemle jegyzőkönyv mellékletét képező fényképmelléklet – nyomozati irat 176-178. oldalain lefűzött – 91-97. számú képeit jelölte meg, hogy azokon látható az a bűnjelként lefoglalt német farost lemez hólapát, mellyel ő bántalmazta a nevelőapját a vallomásában korábban részletesen elmondottak, illetve bemutatottak szerint.

[51] Azt azonban nem tudta megmondani, hogy a – nyomozati iratok 201-205. oldalain lefűzött – 168-179. sorszámú képeken látható mérle gsúlyok közül, melyik volt az édesanyjánál, mivel a mérle gsúlyok teljesen egyformák.

[52] A vádlott beszámolt arról is, hogy a halottszemle során a nevelőapja szájából eltávolított rongydarabot, a történe k hatása alatt ő tette sértettl szájába, miután meggyőződött arról, hogy meghalt és mielőtt a szemetes zsákokba csomagolta a testét. Arra azonban nem tudott magyarázatot adni, hogy ezt miért tette.

[53] A nyomozó hatóság eljáró tagja a 2021. május 20-i kihallgatáson ismertette a vádlottal boncjegyzőkönyvet és az igazságügyi orvosszakértői véleményt, valamint az elmeorvos és a pszichológus szakértői véleményeket. A vádlott a szakvéleményekben foglaltakat elfogadta.

[54] Terhelt1 a **tárgyaláson** nem ismerte el a terhére rótt bűncselekmény elkövetését és a 2021. május hó 20. napján módosított nyomozati vallomását tartotta fenn.

[55] Állította, hogy a nevelőapját időközben rákbetegségben elhunyt édesanyja ölte meg akként, hogy amíg ő a hólapátot kivitte a házból, és „elvégezte 5 perces munkáját” is odakint, az édesanyja bent a házban, a konyhában egy mérlegsúllyal megütötte sértett1t a fején, ő pedig csak az édesanyja kímélete érdekében vállalta magára az emberölést.

[56] Annak nyomatékosítására, hogy az édesanyja egyszer már korábban is majdnem bántalmazta egy kisbaltával a nevelőapját, ismét felidézte a nyomozás során már elbeszélт veszekedést az édesanyja és a nevelőapja között, mely konfliktust sértett1 halálát 2 héttel megelőző időre, 2020. november elejére tett, s hangsúlyozta, hogy e veszekedés alkalmával gyakorlatilag megmentette a nevelőapja életét.

[57] Annak alátámasztására továbbá, hogy nem akarta megölni a nevelőapját, hivatkozott egy régebbi veszekedésre, mely közte és a nevelőapja között zajlott le. Állítása szerint, annak során a nevelőapja fejszével sújtott felé, azonban sikerült kitérnie az ütés elől, de meg sem fordult a fejében, hogy megölje sértett1t.

[58] Terhelt1 a bíróság előtt a 2021. október hó 25. napján megtartott első tárgyalási napon az előkészítő ülésen tett vallomásának felolvasását követően, kérdés nélkül az alábbi nyilatkozatot tette:

„Azt szeretném még elmondani, hogy mikor a hólapátos esemény megtörtént, mikor a nevelőapám már le volt ütve, lefordult a székről és elvesztette az eszméletét, miután kivettem a hólapátot és jöttem befele, édesanyám ott ült a gáztűzhely előtt az étkezőasztalnál. Kérdeztem édesanyámtól, hogy most mi legyen. Az édesanyám erre azt mondta – és ez már a valóság -, hogy ott van a súly az ajtónál, adjál neki a fejére fiam, hogy többé ne bírjon bántalmazni bennünket, egyikünket sem, és hogy ne bírja elvágni a nyakunkat.”

[59] Ezt követően a vádlott bírói kérdésre megerősítette, hogy az igazság az, hogy a mérlegsúllyal is ő ütötte a nevelőapja fejére, az édesanyja kérésére.

[60] A fentieket követően a bíróság a védő indítványára védői konzultációt engedélyezett a vádlott részére, melyet követően Terhelt1 a fentebb idézett vallomását visszavonta, s a továbbiakban ismét a nyomozás során 2021. május hó 20. napján tett vallomásához tartotta magát, egyebekben pedig élt a vallomástétel megtagadásának jogával.

[61] **név2** tanú a nyomozás során **2021. január hó 26.** napján – az otthonában – foganatosított kihallgatása során azt vallotta, hogy nincs tudomása arról, hogy a férje sértett1

hol tartózkodik. Állítása szerint 2020. karácsonya után, de még szilveszter előtt kórházi kezeléstről érkezett haza, mikor is a férjét már nem találta otthon. A fia sem tudta megmondani, hogy hol van a férje, de ő nem lepődött meg, mivel, „ha olyanja volt” sértett1 akár hetekre, hónapokra is eltűnt valakikkel inni valahova, általában (helység3)”helység4ra”.

[62] Vallotta még, hogy férje az italozó életmódja miatt sok problémát okozott. Őt ugyan nem bántotta, mert megmondta neki, ha megüti, akkor eltöri a kezét, azonban a fiával többször összeverekedtek, olyankor ő választotta szét őket. Elmondta még, hogy általában azon vesztek össze, hogy a férje elvégeztetett valamilyen munkát a fiával, azonban a munka végeredményével soha nem volt elégedett. Vallotta ugyanakkor, hogy amikor a férje és a fia együtt italoztak, akkor „úgy megegyeztek, hogy az csak csuda.”

[63] A kihallgatása során a nyomozó tájékoztatta a tanút, hogy a fia, Terhelt1 a nyomozás során beismerte, hogy megölte és elásta sértett1t, mire név2 annyit mondott, hogy ő azt hitte, hogy a férje megint inni van valahol.

[64] név2 tanú folytatólagos kihallgatására a nyomozás során **2021. február hó 04.** napján, a tanú egészségi állapotára figyelemmel, a salgótarjáni Szent Lázár Megyei Kórház Sebészeti Osztályán került sor. A tanú nem élt az őt megillető mentességgel, s az üggyel kapcsolatban az alábbiakat mondta el:

[65] Néhai férje az utóbbi években nagyon rosszul viselkedett vele és a fiával is. Agresszív volt, akkor is, ha nem ivott, mindenbe belekötött és veszekedett, egyébként pedig rendszeresen italozott is. Elmondta továbbá, hogy előfordult, hogy a veszekedések során a férje megütötte őt, illetve a fiához vágott egy biciklit, továbbá, hogy gyakorta a megölésükkel fenyegette őket. Kiemelte, hogy a férje nagyon szerette a kést, szerette azt „fityogtatni.” Vallotta még, hogy „nem akart félni a férjétől”, ezért mindig azt mondta neki, hogy ne emelgesse rá a kezét, mert eltöri, valójában azonban nem tudta volna megvédeni magát a férjével szemben. A férje régóta nem volt jóember, de elhagyni már nem tudta volna, mivel a házban, amiben laktak, benne van az ő élete munkája is, illetve nincs is hova mennie.

[66] név2 a fenti kihallgatását követően elhalálozott. A nyomozati iratok 107-108. oldalain lefűzött okiratok tanúsága szerint a halála 2021. február hó 28. napján következett be. A bíróság a tanú vallomását felolvasással tette a tárgyalás anyagává.

[67] A nyomozati irat 63-65. oldalain lefűzött, 2021. január hó 26. napján kelt **12010/1183/2021. id számú rendőri jelentés** szerint a Salgótarjáni Rendőrkapitányság Közrendvédelmi és Határrendészeti Osztály Körzeti Megbízott Alosztályán szolgálatot teljesítő név3 rendőr, lakossági kapcsolattartás alkalmával kapott információt arról, hogy sértett1t hetek óta nem látják a szomszédai, akik rosszat sejteneek.

[68] A 2021. január hó 26. napján foganatosított adatgyűjtés során Terhelt1, név2,

valamint név⁴ és név⁵ szomszédok, továbbá a helység³helység⁴i élelmiszerbolt dolgozójának név⁶nak a meghallgatására került sor, akik valamennyien úgy nyilatkoztak, hogy másfél-két hónapja nem látták sértett¹t.

[69] Az adatgyűjtés során meghallgatott személyek közül Terhelt¹ azt nyilatkozta, hogy nevelőapja 2020. december közepe óta nem tartózkodik otthon, a hollétéről nincs tudomása, de nem is érdekli, mivel évtizedek óta rossz kapcsolatban vannak, volt olyan is, hogy tettelegességgig fajult közöttük egy-egy vita, azonban ezeket sosem jelentették a rendőrségnek.

[70] név² az adatgyűjtés során azt mondta el, hogy a férje 2020. november vége óta nem tartózkodik otthon, ő úgy tudja, hogy hosszabb időre dolgozni ment valahová.

[71] A rendőri jelentés szerint név² érdektelennek tűnt a férjével kapcsolatban, egyfolytában azt mondogatta, hogy majd hazajön, ő nem keresteti, „jó helyen van már, ahol van”. Arra a rendőri kérdésre, hogy ez utóbbi megjegyzését hogyan értette, név² – ellentmondón addigi nyilatkozatának – azt felelte, hogy a férje nem volt utazós típus, ha ritkán el is hagyta helység²t, legfeljebb a szomszédos helység³helység⁴ra ment el kerékpárral italozni.

[72] Az adatgyűjtés során név² elmondta a körzeti megbízottnak azt is, hogy daganatos megbetegedése miatt ágyhoz kötött beteg, akit a szabadságon lévő fia, Terhelt¹ lát el.

[73] A nyomozati iratok 69-71. oldalain lefűzött, 2021. január hó 26. napján kelt **12010/1183/2021. id. számú feljegyzés** szerint az adatgyűjtés során a Terhelt¹ és név² részéről elhangzott nyilatkozatok ellentmondásaira figyelemmel Terhelt¹t a nyomozó hatóság kihallgatásra szállítja be a Salgótarjáni Rendőrkapitányság épületébe.

[74] A kihallgatás megkezdése előtt név⁷ r. őrnagy név⁸ r.szds. és név⁹ r.ftzls. jelenlétében kötetlen beszélgetést kezdeményezett Terhelt¹rel, aki annak során „önként kezdte el elmondani” azt, hogy nevelőapját kb. 2 hónappal korábban 2020. november végén, egy előzetes szóváltást követően a lakcímükön, a konyhában egy hólapáttal több alkalommal nagy erővel fejen ütötte, amitől az a földre esett, majd további ütések mértek rá egy ott lévő kb. 2 kg-os kézi súlyzóval. Ezután észlelte, hogy a nevelőapja elhunyt, majd a kertjükben, a kerti wc magasságában, a kerítéstől 3 méterre, a szomszédos beépítetlen telken egy 70-80 cm mély gödörbe rejtette, úgy, hogy a testet nylon zsákba csomagolta, majd a kerti wc tartalmát ráöntötte és földdel befedte.

[75] A feljegyzéshez név⁷ mellékelte azt a vázlatot is, melyet Terhelt¹ készített a családi házuk és az ahhoz tartozó melléképületek elhelyezkedéséről, továbbá azokhoz képest annak a gödörnek az elhelyezkedéséről, ahová a nevelőapja holttestét helyezte.

[76] A nyomozó hatóság a fenti információk alapján 2021. január hó 26. napján 15 óra 45 perckor – Terhelt¹ gyanúsított ki hallgatását megelőzően – megkezdte a szemlét a helység², cím¹⁰

cím¹⁰ alatti ingatlanon, ahol a vádlott által megjelölt helyen megtalálták sértett¹ holttestét.

[77] A **12000/29-28/2021. bü. számú szemle jegyzőkönyv** – az ahhoz mellékelte fényképekkel és videófelvétellel is dokumentáltan - tartalmazza a bűncselekmény helyszínének leírását, valamint az onnan bűnjelként lefoglalt nyomok, anyagmaradványok és

használati tárgyak rögzítésének, illetve feltalálásának a körülményeit, a bűnjelek leírását, továbbá a sértett holtteste állapotának részletes leírását a szemle időpontjában, a testen látható sérülésekre is kiterjedően.

[78] A bíróság a szemle jegyzőkönyve alapján megállapította, hogy a szemle lefolytatására az eljárási szabályok megtartásával került sor, s – a vallomásokon és egyéb okirati bizonyítékokon túl – a helyszíni szemle jegyzőkönyve alapján is rögzítette a tényállásban a bűncselekmény helyét, időpontját és elkövetésének körülményeit.

[79] A szemlejegyzőkönyv szerint a helyszínelés során két hólapát lefoglalására került sor, melyek részletes leírását a nyomozati irat 127. oldalának utolsó, illetve 128. oldalának első bekezdése rögzíti. A bűnjelként lefoglalt hólapátokat a szemle jegyzőkönyv mellékletét képező fényképek közül a nyomozati irat 173-178. oldalain lefűzött 82-97. számú fényképek ábrázolják.

[80] Terhelt1 vádlott vallomása szerint nem a 82-89. szám alatti fényképeken látható fém hólapáttal bántalmazta a nevelőapját, hanem a 90-97. szám alatti fényképeken látható farost anyagú hólapáttal.

[81] A bűnügyi technikus csak a fém hólapát nyél vastagságát rögzítette a szemle jegyzőkönyvben, melyet 4 cm-ben határozott meg. A hólapátokról készült fényképfelvételek alapján ugyanakkor megállapítható, hogy a fém és a fa hólapátok nyelének átmérője között számottevő különbség nincs, tehát a farost lemez hólapát nyelének átmérője is legalább 4 cm.

[82] A két darab, darabonként 2 kg-os mázsasúly feltalálási helyét a nyomozati irat 129. oldalának utolsó sorai, továbbá a 130. oldal első sorai rögzítik. A bűnjelként lefoglalt mázsasúlyokat a szemle jegyzőkönyv mellékletét képező fényképek közül a nyomozati irat 193. oldalán lefűzött 144. számú kép, továbbá a 201-205. oldalakon lefűzött 168-179. számú fényképek ábrázolják.

[83] A fényképek alapján megállapíthatóan a mázsasúlyok egyformák, mindegyik 6 cm átmérőjű, a henger testük 7 cm magas, a fogó részük további 3,5 cm.

[84] A szemle jegyzőkönyv szerint szakértől igazságügyi orvosszakértő a holttest felszínre hozatalát közvetlenül követő előzetes vizsgálat során sértett1 jobb halántéka táján kb. 10x5 cm-es területen benyomatos darabos koponyacsont törést tapintott, melyen belül kb. 3 cm-es repesztett sérülés volt található.

[85] A szemle jegyzőkönyvben rögzített előzetes orvosszakértői vélemény szerint a sértett halála idegenkezű bántalmazás következtében, koponyasérülés miatt következett be.

[86] sértett1 holttestének 2021. január hó 27. napján foganatosított szemléjét a nyomozati iratok 301-304. oldalain lefűzött **12000/29-34/2021. bü. számú jegyzőkönyv** dokumentálja, mely tartalmazza az elhunyt által viselt ruházat leírását, a holttest

szemrevételezéssel megállapítható fizikai állapotát, a vizsgálat során vett DNS minta, továbbá hajminták, ujjnyomat és köröm nyiradék rögzítésének körülményeit.

[87] A 2021. január hó 27. napján elvégzett igazságügyi orvosi boncolásról készült 5009/2021. számú jegyzőkönyv rögzíti a kül- és belvizsgálat körülményeit, valamint a feltárt sérüléseket. A Semmelweis Egyetem Általános Orvostudományi Kar Igazságügyi és Biztosítás-orvostani Intézet részéről eljáró – a tárgyaláson személyesen is meghallgatott - szakértő² és szakértő¹ **igazságügyi orvosszakértők véleményét** a bíróság aggálytalannak találta, ezért azt az ítéleti tényállás alapjául elfogadta.

[88] A bíróság számára ugyanis a szakértők szakmai megállapításainak megalapozottságát nem kérdőjelezte meg az a tény, hogy a szakvéleményüket úgy készítették el, hogy sem a bűnjelként lefoglalt, a vádlott által a bántalmazás egyik eszközeként megjelölt hólapátot, sem a bűnjelként lefoglalt mérlegsúlyokat nem tekintették meg eredetben.

[89] Ezen eszközöknek az orvosszakértői vizsgálat szempontjából lényeges tulajdonságai ugyanis a nyomozati iratból is kitűnnek, a bíróság által fentebb rögzítettek szerint. A bíróság a tárgyaláson a szakértők elé tárta a bűnjelekről készült fényképeket, s a szakértők azok megtekintését követően is változatlanul fenntartották a nyomozás során előterjesztett szakvéleményüket.

[90] A bíróság a fentiekre figyelemmel az eljárás indokolatlan elhúzódását elkerülendő utasította el, a védő azon bizonyítási indítványát, hogy az orvosszakértők eredetben tekintsék meg a megnevezett bűnjeleket, s ezt követően szakvéleményüket szükség esetén egészítsék ki.

[91] Az igazságügyi orvosszakértői vizsgálat sértett¹ holttestén zúzódásos és repesztett sérüléseket, darabos koponyacsonttörést, a fejbőr és a halántékizmok bevérezését, az agyburkok közötti vérzést, kisebb agyzúzódást, szívizom-elfajulást, jobb szívfél tárgulatot, igen enyhe szívkoszorúér-meszesedést, általános érlemeszesedést, májelfajulást, megnagyobbodott, göbös dűlmirigyet, szegycsont- és bordatöréseket tárt fel.

[92] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény, továbbá az orvosszakértők által a tárgyaláson előadottak alapján a bíróság megállapította, hogy sértett¹ sértett halála a fején lévő sérülések egyike, az igazságügyi orvosszakértői vélemény külsérelmi nyomokat taglaló részének 2. pontjában leírt, a sértett jobb halántéka táján, a fül felett elhelyezkedő darabos koponyacsonttörésből kiinduló, a hólapát nyelével történt legalább egy nagyobb erejű ütéssel előidézett sérülés, illetve annak a koponyaüregen belüli következményei - a koponyaalap szétválása, a kiterjedt agyburkok közötti vérzés, agyzúzódás - miatt következett be.

E sérülés és a sértett halála között közvetlen okozati összefüggés áll fenn.

[93] A sértett fején ez az egyetlen sérülés volt megfeleltethető a hólapáttal, annak is a nyelével okozott sérülésnek. A sértett fején ugyanakkor a vádlott által állított, a hólapát lapát részével történt bántalmazásnak megfeleltethető sérülés nem volt.

[94] A sértett fején, a szemöldök- és a homlok tájékokon, a fejtető elülső részén és a tarkótájék jobb oldali felső részén összesen 7 darab, különálló, nagyobb erejű, a mérlegsúly domború peremével mért ütéssel létrehozott sérülés keletkezett.

[95] A sértett fejére tehát nem kettő, hanem hét ütés történt az egyik mérlegsúly domború peremével. A sértett fejére a mérlegsúllyal mért ütések következtében keletkezett sérülések nem voltak olyan mértékűek, hogy feltétlenül a sértett halálához vezessenek. Azoknak mindössze egyike, a sértett feje tetejének középvonalában keletkezett kisebb benyomódással járó, koponyacsonttörést is létrehozó sérülés lett volna közvetetten életveszélyes, azonban nem vezetett volna a sértett halálához.

[96] A sértetten lévő sérülések idegenkezű bántalmazásra utalnak, a sértett fején lévő sérülések szerszámnnyéllel és mérlegsúllyal történő ütések következtében keletkeztek, melyek jól elhatárolhatóak.

A sértett valamennyi sérülése előben, fennálló keringés mellett, rövid időn belül, szinte azonos időpontban következett be.

A súlyos koponya és koponyaüri sérülések miatt a sértett életét semmiféle gyors és szakszerű orvosi beavatkozás nem menthette volna meg.

Az ugyanakkor nem volt megállapítható, hogy a sértett szenvedése meghaladta az élet kioltásával általában együtt járó szenvedést.

[97] Terhelt1 vádlott a tárgyaláson az igazságügyi orvosszakértői véleményt nem fogadta el és továbbra is azt állította, hogy a farost lemezről készült hólapát lapát részével ütött három alkalommal nevelőapja fejére, s állította, hogy e hólapát nyele kb. másfél cm átmérőjű volt. Ez utóbbi állítását nyilvánvalóan cáfolják a bűnjelről rendelkezésre álló fényképfelvételek, azt pedig, hogy a hólapát lapát részével ütött volna sértett1 fejére, a fentebb ismertetett orvosszakértői vélemény, és a szakértők által a tárgyaláson előadottak is cáfolják.

[98] A bíróság a történeti tényállásban a halottszemlééről készült jegyzőkönyv, a boncjegyzőkönyv az igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján rögzítette a tényállásban a sértett által elszenvedett sérüléseket, melyek keletkezése sorrendjét a vádlott e tekintetben következetes vallomását elfogadva akként állapította meg, hogy előbb történt a sértett bántalmazása a hólapáttal, majd ezt követően a mérlegsúllyal.

[99] A bíróság az igazságügyi orvosszakértői vélemény vonatkozó adatai és a sértettől a boncolás során vett vizeletminta alkohol vizsgálatáról készült jegyzőkönyv alapján állapította meg a tényállásban, hogy az ügy alapját képező bűncselekmény megvalósulásakor sértett1 sértett ittas állapotban volt.

[100] A fentebb ismertetett bizonyítékokat a bíróság az alábbiak szerint mérlegelte:

[101] A bíróság a vádlott vallomása és az adatgyűjtésről készült rendőri jelentés tartalma alapján azt állapította meg, hogy a sértett halálával végződő tetteles konfliktusra 2020. november hó második felének egyik pontosabban meg nem határozható hétvégi napján került sor a vádlott és a sértett otthonában, a vádlott e tekintetben szintén fenntartott és nem cáfolta vallomása szerint 11 óra és 12 óra közötti időben.

[102] A bíróság nem fogadta el Terhelt1 vádlott vallomásának azon az édesanyja halálát követően megváltoztatott részét, melyben azt állította, hogy sértett1 sértett halálát az édesanyja okozta, mégpedig azért, hogy egy mérlegsúllyal a nevelőapja fejére ütött, miközben ő a házon kívül tartózkodott.

[103] A bíróság az orvosszakértői vélemény alapján megállapította, hogy a sértett halála a vádlott által a hólapát nyelével a jobb halántéka tájára, a füle fölé mért nagy erejű ütéssel közvetlen okozati összefüggésben következett be, nem pedig a mérlegsúllyal történt bántalmazással okozati összefüggésben.

[104] Noha a vádlott az eljárás során végig következetesen állította, hogy a sértett feje tetejére a hólapát lapát részével ütött teljes erejéből, ezt az igazságügyi orvosszakértői vélemény – a fentebb ismertetettek szerint – cáfolta. A sértett fején ugyanis nem volt a vádlott által állított, a hólapát lapát részével történő bántalmazásnak megfelelő sérülés.

A szakértői vélemény cáfolatára pedig a sértett halálát okozó sérülés, illetve az e sérülést előidéző eszköz tekintetében a vádlott által előadottak nem alkalmasak.

[105] A bíróság a vádlott e tekintetben következetes vallomása alapján elfogadta, hogy a hólapáttal 3 alkalommal sújtott a nevelőapja fejére, akinek testhelyzete a bántalmazás alatt, annak következtében változott. A sértett halálához vezető sérülés akként keletkezett, hogy az azt előidéző ütéskor a vádlott kezében lévő lapátnyél valamely része érintkezett a sértett fejének jobb halánték részével, a sértett füle felett.

[106] A bíróság nem fogadta el, hogy a mérlegsúllyal néhai név2 ütlegelte sértett1 sértett fejét.

[107] A vádlott és az édesanyja tanúvallomásából is kitűnt, hogy az ügy alapját képező konfliktus - előbb a sértett és a felesége, majd a sértett és a vádlott között, melynek során a sértett kést ragadva a vádlott és az édesanyja megölésével fenyegetőzött – nem az első hasonló összetűzés volt az érintettek között az együttélésük során, hanem esetükben rendszeresnek voltak mondhatók az ilyen veszekedések.

[108] E konfliktust követően a vádlott vallomása szerint a nevelőapja már lenyugodott, a korábban a kezében tartott késeket is eltette és leült étkezni, miközben a vádlott volt az, aki azon gondolkodott, hogyan akadályozhatná meg, hogy sértett1 a későbbiek folyamán esetlegesen mégis bántalmazza őt és az édesanyját. Ő volt az, aki a helyzet megoldásaként azt választotta, hogy rátámad a neki háttal ülve étkező sértettre és bántalmazni kezdi.

[109] Megromlott egészségi állapotú név2, aki a vallomása szerint egészséges állapotában is csak szóban mert ellenszegülni a vele szemben fizikai erőfölényben lévő férjének, ekkor már hosszabb ideje egy különálló helyiségben, az egyik szobában feküdt, ahonnan – a vádlott vallomása szerint – nem látta, legfeljebb hallhatta, hogy mi történik a konyhában a férje és a fia között.

[110] Azt, hogy a vádlott a sértett hólapáttal történt bántalmazását követően felhagyott volna sértettl bántalmazásával (mialatt pedig módosított vallomása szerint, az ő legalább 5 perces távollétében, édesanyja folytatta a sértett bántalmazását), szintén cáfolja az

[111] orvosszakértői vélemény. A szakvélemény alapján ugyanis a bíróság megállapította, hogy a sértett valamennyi sérülése rövid időn belül, szinte azonos időpontban következett be. A sértett bántalmazása tehát megszakítás nélküli volt, miként azt a vádlott a nyomozás során a 2021. május 20-i vallomásmódosítását megelőzően maga is következetesen állította.

A szakvélemény cáfolatára pedig a vádlott vallomása e tekintetben sem alkalmas.

[112] A fentiekén túlmenően a bíróság álláspontja szerint, amennyiben a sértettet nem a vádlott bántalmazta volna a mérlegsúllyal is, nem tudta volna olyan élményszerűen elmondani és bemutatni azt, amit a módosított vallomása szerint nem is látott, miként azt a helyszíni kihallgatása során tette. Azt, hogy hogyan és hova ütött a sértettre a mérlegsúllyal.

[113] Terheltl egyetlen következetlen állításának elfogadhatóságát gyengítette továbbá a 2021. október hó 25. napján megtartott első tárgyalási napon tett, azonban védői tanácsra visszavont azon nyilatkozata is, melyben újfent elismerte, hogy a mérlegsúllyal is ő ütött a nevelőapja fejére.

[114] A bíróság számára nem volt elfogadható a vádlott azon hivatkozása sem, hogy édesanyja kímélete érdekében ismerte el a valójában az édesanyja által elkövetett bűncselekményt.

A vádlottnak ugyanis annak bizonyítottsága esetén, hogy az édesanyja oltotta ki sértettl életét, nem lett volna őt mitől megkímélnie, tekintve, hogy az asszony súlyosan megromlott egészségi állapota, tartós betegsége a büntetőeljárás kezdetétől fennállt és ismert volt a nyomozóhatóság előtt is, melynek következménye pedig a büntetőeljárás felfüggesztése lett volna, éppen név2 kímélete érdekében.

[115] Végezetül pedig a bíróság meggyőződése szerint, amennyiben név2 oltotta volna ki a férje életét, amennyiben a sértett halálához vezető bántalmazásnak bármilyen mértékben a részese lett volna, azt a nyomozóhatóság előtt legkésőbb a halálát mindössze 24 nappal megelőző kihallgatása során nyilvánvalóan feltárta volna, annak érdekében, hogy a súlyos bűncselekmény gyanúja ne az őt ápoló, vétlen gyermekére terelődjék.

[116] Az őt megillető mentességgel nem élő tanú azonban semmit nem mondott férje halála bekövetkezése körülményeiről a nyomozás során, nyilvánvalóan azért nem, mert azokat egyáltalán nem ismerte, s miként azt a vádlott a 2021. május 20-i vallomásmódosítása előtt következetesen állította, már csak akkor ment ki a konyhába, amikor sértettl Terheltl bántalmazása követeztében már meghalt.

[117] A fent írtakat összegezve a bíróság a tényállás alapjául Terhelt1nek a nyomozás során 2021. január 26-án a nyomozó hatóság hivatalos helyiségében, illetve a helyszíni kihallgatáson tett vallomásait fogadta el, melyet alátámasztott az orvosszakértői vélemény, s nem cáfolt név2 tanúvallomása és az okirati bizonyítékok tartalma sem.

[118] A vádlott vallomásaival e szempontból sem cáfolható orvosszakértői vélemény alapján tehát a bíróság azt állapította meg, hogy a vádlott a halálos ütest a hólapát lapát része helyett, annak nyelével mérte a sértettre, továbbá, hogy a mérlegsúllyal 7-szer ütött a nevelőapja fejére.

[119] Az a körülmény, hogy az elkövetéskor nyilvánvalóan felfokozott idegállapota okán, a vádlott nem észlelte, hogy a sértett bántalmazása során az annak halálához vezető ütest úgy kivitelezte, hogy a bántalmazás következtében változó testhelyzetű sértett halántékát éppen a kezében tartott hólapát nyelének valamely részével – és nem magával a lapáttal – találta el, vallomásának következetesen egybehangzó részeit nem kérdőjelezte meg. Miként az sem, hogy az elkövetéskori felfokozott idegállapota miatt azt sem jól jegyezte meg, hogy hány alkalommal sújtott a mérlegsúllyal a nevelőapja fejére.

[120] A bíróság a mérlegsúlyok igazságügyi nyomatszakértői vizsgálata iránt a védő által előterjesztett bizonyítási indítványt azért utasította el, mert az a fentebb írottakra figyelemmel sehova nem vezetett volna az ügy érdemi megítélése szempontjából. Azt abban az esetben sem

határozta volna meg, ha az ügy alapját képező konfliktust csaknem két hónappal követően foganatosított lefoglalás után a mérlegsúly bűnjeleken kizárólag a vádlottal egy fedél alatt élő név2 ujjlenyomatai lettek volna kimutathatók. A védő által indítványozott bizonyítás elrendelése tehát, csak az eljárás szükségtelen elhúzódását eredményezte volna.

[121] A bíróság az ítéleti tényállás személyi részét az alábbi bizonyítékokra alapította:

[122] A vádlott személyi körülményeit Terhelt1 vádlott vallomása és bűnügyi nyilvántartás adatai alapján rögzítette.

[123] A vádlott beszámítási képességének vizsgálata körében a nyomozás során a NÓSZI-M Igazságügyi Orvosszakértői És Üzemorvosi Kft. részéről eljáró szakértő2 igazságügyi orvosszakértő és szakértő3 igazságügyi elmeorvos szakértő 2021. április hó 26. napján kelt 85/2021. számú igazságügyi elmeorvos szakértői véleményét az eljárás résztvevői nem vonták kétségbe. A szakértők szakvéleményüket a tárgyaláson történt meghallgatásuk során is fenntartották és az abban foglaltakkal egyezően nyilatkoztak.

[124] A bíróságnak nem merült fel kételye a szakmai megállapítások helyességét, a szakvélemény megalapozottságát illetően, ezért a szakvélemény alapján megállapította, hogy

Terhelt1 vádlott sem a cselekmény elkövetésekor nem szenvedett, sem jelenleg nem szenved olyan kóros elmeállapotban, amely a beszámítási képességét érintette volna.

[125] A nyomozás során a vádlott személyiségének vizsgálata körében a NÓSZI-M Igazságügyi Orvosszakértői És Üzemorvosi Kft. részéről eljáró szakértő⁴ igazságügyi pszichológus szakértő 2021. március hó 23. napján kelt szakvéleményét az eljárás során szintén nem érte támadás. A szakértő szakvéleményét a tárgyaláson történt meghallgatása során is fenntartotta és az abban foglaltakkal egyezően nyilatkozott.

[126] A bíróság az igazságügyi pszichológus szakértői véleményt szintén aggálytalannak találta, ezért a tényállás alapjául elfogadta el, s abban az alapján rögzítette Terhelt1 személyiségének jellemzőit.

[127] A bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként a fentebb ismertetett bizonyítékok fentiek szerinti, egyenkénti és egymással összevetett értékelésével, mérlegelésével a vádiratban rögzített történeti tényeket állapította meg.

[128] Terhelt1 vádlott a fentiek szerint megállapított történeti tényállás alapján megállapíthatóan élet, testi épség elleni bűncselekményt követett el, amelynek eredménye tényszerűen sértett1 sértett halála volt.

[129] Az élet és testi épség elleni bűncselekmények megítélésénél irányadó a Kúria 3/2013. Büntető jogegységi határozata (a továbbiakban BJE), így a bíróság a tényállásban rögzített bűncselekmény minősítésének megállapítása során a jogegységi határozatban rögzített alanyi és tárgyi szempontokat alapul véve vizsgálta a vádlott cselekményét.

[130] A BJE első fontos megállapítása az emberölés más, az élet, testi épség elleni egyéb bűncselekményektől történő elhatárolás körében, hogy az elkövető tudata átfogja a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét és egyenes szándék esetében ezt az eredményt kifejezetten kívánja.

[131] Ahhoz, hogy ebben a kérdésben állást lehessen foglalni, a jogegységi határozat iránymutatásainak megfelelően vizsgálni kellett a cselekmény tárgyi (vagy objektív) és az alanyi (vagy szubjektív) tényezőket.

[132] A bíróságnak tehát a vádlott tényállásban rögzített cselekményét nem önmagában, minden külső és egyéb körülményt (pl. az előzményeket, a sértett és a vádlott viszonyát, a vádlott cselekményének eredményét, a vádlott cselekmény után tanúsított magatartását) figyelmen kívül hagyva kellett vizsgálnia, hanem ezen tényezőkkel együtt, komplexen.

[133] A tárgyi tényezők körében az első a vádlott által az elkövetéshez használt eszközök, a fa anyagból készült hólapát és a tömör vas mérlegsúly nem tipikus az élet kioltására alkalmas eszközök, mindazonáltal arra – azon a módon, ahogy azokat a vádlott használta - az élet kioltására alkalmasak.

[134] A bizonyítás eredménye szerint Terhelt1 vádlott ezekkel az eszközökkel, minden erejét bevetve „erejétől telhetően” sértett fejére mért legalább 8 ütet.

Nem igényelt külön bizonyítást, hogy a vádlott által támadott testtájékon létfontosságú szerv (az agy) helyezkedik el.

[135] A vádlott tényállásban rögzített elkövetési magatartásának eredményeként a sértett halála következett be, a koponya és az agy élettel össze nem egyeztethető sérülése miatt, mely a koponyacsont darabos törésében, a koponyaalap szétválásában, kiterjedt agyburok közötti vérzés kialakulásában és az agy zúzódásában állt.

[136] A fenti tárgyi tényezők alapján az egyenes ölési szándékra vonható le megalapozott következtetés.

[137] Az alanyi tényezők körében elsőként a vádlottnak a bűncselekmény elkövetést követően tanúsított magatartását vizsgálta a törvényszék.

Terhelt1 vádlott sértett1 bántalmazását követően, noha felismerte, hogy a sértettnek igen súlyos sérülést okozott, meg sem próbált segítséget nyújtani, hanem saját elmondása szerint arra várt – „15 percet” – hogy a sértett meghaljon.

E magatartása az egyenes ölési szándékra levonható következtetést erősíti, mert abból az tűnik ki, hogy a vádlottat nem lepte meg a sértett azonnal kialakult és észlelhető súlyos sérült állapota, nem esett pánikba tettének következményétől, azért, mert a tudatában korábban nemcsak felmerült a sértett halála bekövetkezésének reális lehetősége, hanem kívánta is azt.

Ezt erősíti, hogy a cselekmény után azonnal elkezdte azt a célszerű és tudatos magatartást kifejteni, amely a büntetőjogi felelősség elkerülésére irányult.

[138] A – fentebb ismertetett – igazságügyi pszichológus szakértői vélemény szerint Terhelt1 vádlott személyiség szerkezetére az alacsonyabb szintű differenciáltság, szerényebb nivójú mentális működés jellemző. Érzelemléleke is kevésbé árnyalt. Hajlamos agresszív, indulatvezérelt megoldásmódokra. Belső feszültségeit nehezen képes szocializált keretek között leadni, probléma megoldó képessége elégtelen.

[139] A bíróság a szakvélemény lényeges megállapításait éppen azért rögzítette a vádlott személyi körülményei között, mert azoknak a cselekmény minősítése szempontjából jelentőséget tulajdonított.

[140] Ami pedig a tett indítékának célhoz kötöttségét illeti: a vádlott közvetlen célja az volt, hogy véglegesen elhárítsa a nevelőapja jövőbeni, esetleges, újabb agresszív magatartásának, az általa korábban is gyakorta hangoztatott, a vádlott és az édesanyja testi épsége ellen irányuló fenyegetése esetleges beváltásának lehetőségét.

[141] Ugyanakkor az édesanyja és a maga testi épségének védelme indukálta cselekmény során a vádlottban még a sértett bántalmazását megelőzően bizonyosan kialakult a sértett halálát kívánó szándék, melyet erősít – a fentebb már kifejtettek szerint – a támadott testtájék és támadás módja.

[142] A rendelkezésre álló bizonyítékok fentiek szerinti mérlegelésével a bíróság megállapította, hogy Terhelt1 vádlott a tényállásban részletezett magatartást tanúsította, melyet a bíróság a fentebb kifejtett jogi indokok alapján a Btk. 160.§ (1) bekezdésébe ütköző és aszerint büntetendő emberölés büntettének minősített, s e bűncselekmény miatt Terhelt1t bűnösnek mondta ki.

[143] A bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként, a fentebb kifejtettekre figyelemmel nem látott alapot arra, hogy a vádlott cselekményét életveszélyt okozó testi sértésnek minősítse, s arra sem, hogy a vádlott javára megállapítsa a cselekménye büntetendőségét kizáró jogsvédelmi helyzet fennálltát sem.

[144] A Btk. 22.§ (1) bekezdése értelmében nem büntetendő az a cselekmény, amely a saját, illetve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges.

[145] sértett1 sértett azonban sem a vádlott általi bántalmazásának megkezdésekor, sem azt percekkel megelőzően nem tanúsított támadó magatartást.

[146] A vádlott vallomásából kitűnik, hogy sértett1 támadó magatartását az elé tartott nyitott esernyővel sikeresen elhárította. A vádlott vallomása szerint, miután a maga elé tartott esernyő összeroppant, a sértett egyszer csak megnyugodott és leült a konyhaasztalhoz étkezni, letette a késeket is. A vádlott vallomása szerint ezt követően gondolkodott, majd kiment a hólapátért, és amikor azzal visszatért a konyhába, a nevelőapja még mindig ott étkezett az asztalnál, neki háttal ülve, mikor teljes erejével lesújtott rá a hólapáttal, háromszor is. Ennek következtében a sértett magatehetetlenül a földre esett, ahol a vádlott a mérlegsúllyal további ütésekkel mért rá.

[147] A vádlott a tényállásban részletezett bántalmazást tehát nem a sértett éppen kivitelezett, vagy közvetlenül fenyegető támadásának elhárítása érdekében fejtette ki. A vádlott a sértettet az időben jóval korábbi, már befejezett magatartása megtorlásaként és a jövőbeni esetleges támadását megakadályozandó bántalmazta, ez okból támadt rá orvul az őt nem is észlelő sértett1ra.

[148] Terhelt1 tehát nem jogos védelmi helyzetben cselekedett, ezért az emberölés törvényi tényállását megvalósító magatartásának büntetőjogi következményei alól nem mentesülhet.

[149] A törvényszék a büntetés kiszabása során a vádlott terhére súlyosító körülményként értékelte azt, hogy a vádlott a bűncselekményt a hozzátartozója, az őt 12 éves kora óta nevelő nevelőapja sérelmére követte el, továbbá azt a kegyeletsértő magatartást, ahogyan a nevelőapja holttestével bánt és azt a közönyt, amivel a vádlott a nevelőapja életének kioltásával kapcsolatban a mai napig viseltet, valamint az élet elleni bűncselekmények elszaporodottságát.

[150] A törvényszék a vádlott javára vette figyelembe büntetlen előéletét, valamint a sértett bűncselekmény elkövetését megelőzően tanúsított provokatív magatartását, továbbá hosszabb ideje a családtagjaival szemben tanúsított agresszív magatartását, mely nyilvánvalóan hozzájárult a bűncselekmény elkövetéséhez.

[151] A törvényszék a fenti büntetéskiszabási körülmények alapján – a Btk. 80. § (1) bekezdésében rögzített büntetéskiszabási elveket - szem előtt tartva a vádlottal szemben a Btk. 79. §-ában foglalt büntetési célok elérése érdekében a Btk. 33. § (1) bekezdésének a) pontja, 34. § I. fordulata, a 35. § (1) bekezdése és a 36. §-a szerinti szabadságvesztés büntetést szabott ki.

[152] A vádlott terhére rótt bűncselekmény 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A büntetési tétel - Btk. 80. § (2) bekezdése alapján - irányadó középértéke 10 év.

[153] A bíróság a súlyosító körülmények nagyobb nyomatékára figyelemmel ítélte meg úgy, hogy a vádlott esetében a büntetés irányadó középértékétől lefelé nem indokolt eltérni, ugyanakkor az enyhítő körülményekre figyelemmel úgy ítélte meg, hogy a vádlottal szemben a középértéket meghaladó tartamú szabadságvesztés kiszabása sem indokolt.

A bíróság megítélése szerint tehát a rendelkező rész szerinti – 10 év - tartamú szabadságvesztés kiszabása szükséges, ugyanakkor elegendő is a vádlottal szemben.

[154] A szándékos bűncselekmény elkövetése miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott méltatlan arra, hogy a közügyek gyakorlásában részt vegyenek, ezért a törvényszék őt ettől eltiltotta a Btk. 33. § (2) bekezdése, a Btk. 61. § (1) bekezdése alapján, a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékéhez igazodó, a Btk. 62. § (1) bekezdésében meghatározott maximális tartamban.

[155] A törvényszék a Btk. 35. § (1) bekezdése és a 37. § (2) bekezdésének a) pontja alapján rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztést börtönben kell végrehajtani, figyelemmel a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pontjának ad) alpontja utolsó fordulatában írottakra is.

[156] A bíróság a vádlott feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségét a Btk. 38.§ (1) bekezdése és a (4) bekezdés e) pontjának eb) alpontja alapján zárta ki.

[157] A törvényszék a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdései, továbbá a (3) bekezdés a) pontjának II. fordulata alapján rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe történő beszámításáról.

[158] A bíróság a bűnjelekről a Btk. 72.§ (1) bekezdésének a) és c) pontjai, valamint a Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontja és a (2) bekezdése alapján rendelkezett.

[159] A törvényszék a bűnügyi költség viseléséről a Be. 574. § (1) és (3) bekezdései, valamint a Be. 576.§ (1) bekezdésének a) pontja alapján rendelkezett

Balassagyarmat, 2021. december 15.

dr. Kozma-Kovács Krisztina s. k.
bíró